

Kauno Šančių vidurinė mokykla

Mylėti save
Tikybos
išplėstinis pamokos planas
VII klasei

Planą paruošė tikybos mokytoja metodininkė Vesta Žiūraitienė

2011
Kaunas

Pamokos tema: „Mylėti save“.

Pamokos tikslas: Tikėjimo šviesoje ugdyti mokinių savimoneę, gebėjimą atrinkti vertybes, sprendžiant paauglystės problemas.

Pamokos uždaviniai:

- Remiantis savo patirtimi mokiniai aptars ką reiškia mylėti save.
- Naudodamiesi padalomąja medžiaga mokiniai parašys savo nuomonę apie save kaip unikalų asmenį.

Metodai:

Paskaita, individualus darbas.

Mokomosios priemonės:

Padalomoji medžiaga nr. 1;

Gebėjimai:

- Analizuoti nesavanaudiškos meilės svarbą žmogui.
- Analizuoti krikščioniškųjų vertybių esmę ir aktualumą gerbiant žmogų.

Žinios ir supratimas:

- Paaiškinti meilės rūšis.
- Apibūdinti meilės sau, kitiems, Dievui būtinumą ir suderinamumą.
- Apibūdinti meilės sampratą pagal Šventąjį Raštą.

Vertinimas:

Vertinant atsižvelgiama į aktyvų mokinio dalyvavimą pamokoje; gebėjimą analizuoti, sintetinti ir apibendrinti mokomąją medžiagą. Mokinio darbas pamokoje vertinamas kaupiamuoju balu.

Integracija:

Lietuvių kalba – išsako savo požiūrį, nuosekliai plėtoja pagrindinę mintį.

Etika – svarsto tapatybės, sąžinės, vertybių klausimus.

Gamtamokslinis ugdymas – daro išvadas ir tikrina jų teisingumą.

Pamokos eiga:

1. Pamokos temos pristatymas	3 min
2. Pamokos uždavinių pristatymas	2 min.
3. Testo „Popieriaus plėšymas“ atlikimas ir aptarimas	5 min
4. Naujos pamokos dėstymas	15 min.
5. Individuali veikla ir jos tikrinimas	10 min.
6. Apibendrinimas. Refleksija.	7 min.
7. Malda	3 min.

1. Pamokos temos pristatymas.

Kai Dievas sukūrė Meilę, angelai greitai suprato jos neįkainojamą vertę ir susirūpino, kaip ją išsaugoti. Vienas jų siūlėsi: Viešpatie, aš paslėpsiu meilę vandenyne, pačiame giliausiame jo dugne, ir ten ji bus saugi“. Angelų vyresnysis prabilo: „Aš ją nugabensiu už Visatos ribų ir ten paslėpsiu – niekas neatras“. Dievo veidas nepasikeitė: jis kažko laukė. Tada prabilo arkangelas Mykolas: „Viešpatie, padalyk ją ir įdėk į kiekvieno žmogaus širdį, iš ten jos niekas neišplėš. Žmonės mylės ir

garbins Tave, nes tai bus jų laimės šaltinis“. Viešpaties veidas nušvito, ir Jis tarė: „Tebūnie taip, kaip tu, Mykolai, pasakei“.

Taigi, meilė buvo įdiegta į kiekvieną širdį. Žmogaus uždavinys – atrasti ją ir pamažu ugdyti. Šiandien mes kalbėsime apie meilę sau. Atrodytų juk mylėti ir galvoti vien tik apie save – šventvagiška. Tokios mintys yra visiškai suprantamos. Įvairūs moraliniai pamokymai įskiepjo mums mintį, kad tikroji meilė yra meilė kitiems, o meilė sau – ne kas kita kaip egoizmas. Tačiau nagrinėdami šią temą, mes remsimės Švento Rašto citata, kuri sako: „Juk visas įsakymas išsipildo viename žodyje: Mylėk savo artimą kaip save patį“. (Gal 5, 14)

2. Pamokos uždavinių pristatymas.

Šiandien mes:

- Remiantis jūsų patirtimi aptarsime ką reiškia mylėti save.
- Naudodamiesi padalomąja medžiaga atliksime užduotį, kuri leis jums pažinti save kaip unikalų asmenį.

3. Testas „Popieriaus plėšymas“.

Mokiniamis pasiūloma atlikti testą. Kiekvienas mokinys turi pasiimti po popieriaus lapą. Mokiniamis skaitoma instrukcija:

Prašome pasiimti po popieriaus lapą. Dabar užsimerkite. Aš jums sakysiu, ką reikia daryti. Pirmiausia prašyčiau sulenkti popieriaus lapą pusiau. Dabar nuplėškite viršutinį dešinį kampelį. Vėl lenkite popieriaus lapą pusiau. Nuplėškite apatinį dešinį kampelį. Vėl lenkite lapą pusiau. Nuplėškite viršutinį kairį kampelį. Vėl lenkite pusiau. Nuplėškite apatinį kairį kampelį. Atsimerkite. Išlankstykite savo popieriaus lapelius. Vargu, ar rasite vienodai suplėšytus lapus. Tai rodo, kad visi mes esame skirtingi. Visi esame unikalūs, nepakartojami.

4. Naujos pamokos dėstymas.

Mūsų prigimtis ragina mus mylėti save, todėl meilė sau yra įgimtas ir sveikas noras. Ko gero, dėl šios priežasties Evangelija ragina mus mylėti kitus kaip pačius save, laikydama savaime suprantamą šį natūralų polinkį skatindama mus neužgniaužti jo, bet nukreipti ir kitų link. Teigti, kad meilė sau ir meilė kitiems yra priešingi dalykai, yra loginė klaida. Jei mylėti savo artimą yra dorybė, vertybė turėtų būti ir meilė sau, nes aš taip pat esu žmogus.

Biblijos išmintis „mylėk savo artimą kaip patį save“ teigia, kad pagarba sau, meilė sau ir savęs pažinimas neatsiejami nuo pagarbos, meilės ir supratimo kitam žmogui. Visiškai neabejojama, kad tarp požiūrio į save ir požiūrio į kitus esama glaudaus ryšio: Tas, kuris save myli, gerbia, priima ir geranoriškas sau pačiam, yra linkęs taip pat elgtis ir su kitais. O tas, kuris yra agresyvus, griežtas ir nepalankus sau, bus linkęs taip pat elgtis su tais, su kuriais bendrauja. Meilė sau būdinga visiems gebantiems mylėti kitus. Vadinasi, aš, kaip ir bet kuris kitas žmogus, taip pat galiu būti savo paties meilės objektas. Taigi, galima teigti, kad tas, kas myli save, myli kitus, o tas, kas nekenčia savęs, jaučia tą patį savo artimui.

Tačiau būkime atviri – pagalvojus apie meilę sau ne iš karto pajuntame kokį nors švelnumo ar simpatijos jausmą savo atžvilgiu, netgi ne visada mėgstame savo pačių draugiją. Štai tada vertėtų prisiminti seną krikščionišką mintį, kad turime nekęsti nuodėmės, bet ne nusidėjėlio.

Mokinių paprašoma parašyti 10 žodžių, kurie asocijuotųsi su žodžiu „savanaudis“. Mokiniai perskaito savo mintis.

Savanaudiškas žmogus domisi tik savimi, nori visko tik sau, nejaučia jokio pasitenkinimo duodamas, tik gaudamas. Toks žmogus pasaulį vertina tik pagal tai, ką iš jo galima gauti, nesidomi kitų reikmėmis, nereiškia pagarbos jų orumui ir asmenybei. Jis iš tikrųjų negali matyti nieko, išskyrus save, viską vertina tik pagal naudą sau. Iš esmės jis nepajėgus mylėti. Bet jie lygiai taip pat nepajėgūs mylėti ir savęs.

Kartais egoizmas slepiasi po „nesavanaudiškumo“ kauke. Paprastai nesavanaudiškumas laikomas viską atperkančia charakterio savybe, kuria žmonės linkę puikuotis. Nesavanaudis žmogus nieko nenori sau, jis gyvena dėl kitų, jis didžiuojasi, kad nelaiko savęs reikšmingu. Jis sutrinka suvokęs, kad vis dėl to yra nelaimingas, kad jo santykiai net su artimais žmonėmis nėra patenkinami, kad jo galios mylėti ir džiaugtis yra paralyžuotos, kad jis priešiška nusiuteikęs prieš gyvenimą. Tos žmogus linkęs klaidingai manyti, kad visi jį smerkia arba laiko nemaloniu žmogumi. Jam sunku patikėti pagyrimais, nes mano, kad tas, kuris juos reiškia, yra nenuoširdus arba pakankamai jo nepažįsta. O ar jūs, gerai pažįstate save?

5. Individuali užduotis.

Mokiniam padalinama padalomoji medžiaga ir paprašoma joje atlikti nurodytą užduotį. Atliktą darbą mokiniai pristato savo klasės draugams.

6. Apibendrinimas. Refleksija.

Mūsų aplinkiniams, draugams ir artimiesiems labiausiai reikia meilės ir pagarbos. Pastarųjų šaltinis yra meilė sau. Tai dovana, kurios niekada niekur nenusipirksi, bet visada gali gauti už dyką. Evangelijos išmintis mus moko, kad pirmiau už įsakymą mylėti kitus kaip save, įsakymas mylėti Viešpatį savo Dievą visa širdimi, siela, protu ir jėgomis. (pgl. Lk 10, 26).

Vadinasi, meilė sau – tai tik tarpinė stotelė. Į ją atkeliaujame mylėdami Dievą. Iš jos iškeliaujame tos meilės dalinti kitiems. Jei užsibūsime – tapsime egoistais.

Pamokos pabaigoje paprašoma mokinių pabaigti sakinius: šią pamoką (išmokau, sužinojau, supratau, įsigilinau). Garsiai perskaitomi apibendrinimai. Mokinių darbas įvertinamas kaupiamuoju tašku.

7. Malda

Viešpatie, padaryk mane
savosios ramybės pasiuntiniu
ir leisk man nešti
meilę, kur siaučia neapykanta;
santaiką, kur vyrauja barniai;
vienybę, kur yra skilimas;
tikėjimą, kur kankina abejonės;
tiesą, kur viešpatauja klaida;
viltį, kur braunasi nusiminimas;
džiaugsmą, kur slegia liūdesys;
šviesą, kur užguliosios tamsybės.
Mokytojau, padaryk, kad aš trokščiau
kitus paguosti, o ne pats būti guodžiamas;
kitus suprasti, o ne pats būti suprastas;
kitus mylėti, o ne pats būti mylimas,
nes kas duoda – gauna,
kas atleidžia, tam atleidžiama,
kas miršta, tas gimsta amžinai gyventi. Amen.